

STRUTSIFANIT

Traktorin perässä, armeijan henkilökuljetusvaunussa, istuu kymmenen innostunutta strutseihin tutustujaa. Olemme yhdistyksemme vapaaehtoisten retkellä strutsitilalla. Traktori puksuttaa menemään. Strutsit tunnistavat tutun moottorin pörinän ja ovat valmiina aitauksen vieressä odottamassa. Strutsit ovat arkoja, kuitenkin ihmisläheisiä lintuja. Tutun isännän kanssa leikki luistaa. Isännän lippalakista saa nokalla hyvän otteen. Vips´ vain ja lippalakki on maassa. Samaan aikaan toinen strutsi kiskoo nokallaan isännän t-paidan hihasta ja kolmas housun puntista. Loput aitauksen strutseista yrittävät kiilata aitauksen viereen isännän huomioitaviksi. Räpsimme valokuvia isännän kertoessa strutseista.

Jatkamme matkaa, strutsien jäädessä katsomaan peräämme. Saavumme ”munintahiekan” kohdalle. Isäntä kysyy halukkaita ”munien ryöstöön”. Emme rohkene. Isäntä ottaa käteensä kalahaavin ja pujottaa sen matalasta aukosta aitauksen alta. Hän heittää haavin kolmen munan päälle ja kierittää ne haavin avulla hiekkaa pitkin aukolle. Saamme pidellä strutsin muna. Aikuisen kahden kämmenen kokoinen strutsin muna painaa kilosta puoleentoista kiloon.

Traktori puksuttaa innostunut fanilauma kuljetusvaunussaan kohti ”nuorisoaitausta”.

Siellä kuusi – yhdeksän kuukauden ikäisillä strutseilla on menossa juoksukilpailu pitkällä juoksuradalla. Strutsit voivat tarvittaessa juosta jopa 70km/tunnissa. Vauhti toki hiljenee vanhetessa. Kuka 80 vuotias sitä nyt viitsii juosta noin lujaa. Strutsit ovat todella pitkäikäisiä ja harvoin sairaita. Palataan juoksuradan strutseihin. Toisinaan ”nuorisoaitauksessa” kisataan tosissaan, kun

haetaan paikkaa laumassa. Tällä kertaa näemme juoksukisojen lisäksi sulkien pörhistelyä. Nuorilla strutseilla on menossa ensimmäinen sulkasato. Uroslintujen uuden sulat ovat mustia ja nokkien väri vaihtuu punaiseen. Naaras lintujen uudet sulat ovat yhä ruskeat eri sävyineen ja nokkien väri pysyy ennallaan. Kymmenien kysymysten, Otettujen valokuvien ja ihastelevien huutojemme jälkeen palaamme lähtöpisteeseen.

Siirrymme sisälle, kokoustiloihin. Meille tarjoillaan kahvia/teetä ja strutsinmuna lettua lisukkeiden kera. Yksi strutsin muna vastaa 25 kananmunaa. Siitä saisi korkean lettupinon. NAM! Lettujen mausta osa porukasta erottaa, että on strutsinmunasta tehty. Maistuu kuulemma rasvaisemmalta. Toiset meistä eivät huomaa juurikaan eroa vaan nauttivat vain lettutarjoilusta. Vatsat kylläisinä tutustumme tilan pikkuruisen puodin antimisiin, jotka kaikki liittyvät strutseihin. Kauppaa tehtiin ainakin olkalaukusta, sulista ja strutsien munien kuorten palasista, joita voi käyttää vaikkapa tuikkualustoina. Strutsien lihaa ei ollut tällä kertaa saatavilla. Se on kuulemma niin suosittua, että siitä tehdään etukäteen tilauksia.

Uusina strutsifaneina tohotamme vielä parkkipaikalla tulevamme uudestaan. Viimeistään keväällä!

Kirjoittaja on Tea Karpasto, Sanasieppojen yhteyshenkilö ja yhdistyksemme hallituksen jäsen.

Ps. [Sanasiepot](#) on yksi harrasteryhmämme. Mukaan Sanasieppojen ryhmään mahtuu!